

गृत्समद् (आङ्गिरसः शौनहोत्रः पश्चाद्) भार्गवः शौनकः। इन्द्रः। जगती, ६ त्रिष्टुप्

वि॒श्वजि॒ते धन॑जि॒ते स्व॒र्जि॒ते सत्रा॑जि॒ते नृ॒जि॒ते उर्वरा॑जि॒ते।

अ॒श्वजि॒ते गो॑जि॒ते अ॒ञ्जि॒ते भुरेन्द्रा॑य सोमं यज॑ताय हर्य॑तम्॥ २.०२१.०१

विश्वजिते- सर्वजिते । धनजिते- सम्पज्जिते । स्वजिते- स्वर्गजिते । सत्राजिते- सततजिते । नृजिते- मनुष्यजिते । उर्वराजिते- भूजिते । अश्वजिते- प्राणजिते । गोजिते- रश्मजिते । अञ्जिते- शक्तिजिते । इन्द्राय- जयशीलाय परमेश्वराय । यजताय- पूज्याय । हर्यतं- कमनीयम् । सोमं- रसम् । भर- वह ॥१॥

अभि॒भुवै॒भि॒भङ्गाय वन्व॑तेऽषा॒ळ्हाय सह॑मानाय वेधसे॑।

तुवि॒ग्र्ये वह॑ये दुष्टरीतवे सत्रा॑साहे॑ नम् इन्द्रा॑य वोचत्॥ २.०२१.०२

अभिभुवे- व्याप्ताय । अभिभङ्गाय- वृत्रभञ्जकाय । वन्वते- सम्भक्ते । वन सम्भक्तौ । अषाळ्हाय- असह्याय । सहमानाय- सहनशीलाय । वेधसे- मेधाविने । तुविग्र्ये- प्रभूतरवाय । गृ शब्दे । वहये- निर्वाहकाय । दुष्टरीतये- दुस्तराय । सत्रासाहे- सदा सहमानाय । इन्द्राय- परमेश्वराय । नमः । वोचत- ब्रूत ॥२॥

सत्रा॑साहो जन॒भक्षो जनं॒सहश्यवनो युध्मो अनु॑ जोष्मुक्षितः।

वृत्तं॒चयः सहुरिवि॒क्ष्वारित इन्द्रस्य वोचं॑ प्र कृतानि॑ वीर्या॑॥ २.०२१.०३

सत्रासहः- सदा सहनशीलः । जनभक्षः- जनसम्भजनीयः । जनंसहः- जनानां सहनशीलः । च्यवनः- वृत्रच्यावयिता । युध्मः- योद्धा । जोष्म- प्रीतिम् । अनु । उक्षितः- रससिक्तः । वृत्तंचयः- वृतस्य संचेता । सहुरिः- अभिभविता । विक्षु- प्रजासु । आरितः- प्रापितः । इन्द्रस्य- तादृशस्य ईशनाधिदैवतस्य । वीर्या- वीर्याणि । कृतानि- रचितानि । प्र वोचं- प्रकर्षेण वदामि ॥३॥

अनानुदो वृषभो दोधतो वधो गम्भीर ऋष्वो असमष्टकाव्यः।

रघ्नचोदः श्रथनो वीक्षितस्पृथुरिन्द्रः सुयज्ञ उषसः स्वर्जनत्॥ २.०२१.०४

अनानुदः- असमानदायकः । अनु पश्चादाता अनुदः स नास्ति यस्य स अनानुदः । वृषभः- वर्षकः ।

दोधतः- हिंसकस्य । वधः- हिंसकः । गम्भीरः- अगाधः । ऋष्वः- दर्शनीयो महान् ।

असमष्टकाव्यः- इतरैरव्याप्तसूक्ष्मदर्शनयुक्तः । रघ्नचोदः- संसिद्धिचोदकः । राघ संसिद्धौ । श्रथनः-

शत्रुनाशकः । वीक्षितः- दृढः । पृथुः- व्याप्तः । इन्द्रः- ईशनकर्ता । सुयज्ञः- शोभनसङ्गतिकारकः ।

शोभनदायकः । उषसः- विद्यायाः । स्वः- आत्मसूर्यम् । जनत्- जनयति चित्ताकाशे प्रकटयतीति भावः ॥४ ॥

यज्ञेन गातुमसुरो विविद्रिरे धियो हिन्वाना उशिजो मनीषिणः।

अभिस्वरा निषदा गा अवस्यव इन्द्रै हिन्वाना द्रविणान्याशत॥ २.०२१.०५

धियः । हिन्वानाः- प्रेरयन्तः । उशिजः- कामयमानाः । मनीषिणः- मेधाविनः । यज्ञेन- पूजया

दानेन सङ्गतिकरणेन । असुरः- जीवोदकचोदकादिन्द्रादीशनाधिदैवतात् । गातुं- मार्गम् । विविद्रिरे-

लब्धवन्तः । अभिस्वरा- मन्त्रेण । निषदा- उपसदेन । गा:- चिद्रशमीन् । हिन्वानाः- प्रेरयन्तः ।

अवस्यवः- रक्षाकामाः । इन्द्रे- परमेश्वरे । द्रविणानि- सम्पदः । आशत- प्राप्तुवन् ॥५ ॥

इन्द्र श्रेष्ठानि द्रविणानि धेहि चित्तिं दक्षस्य सुभगत्वमस्मे।

पोषं र्यीणामरिष्टं तनूनां स्वाद्यानं वाचः सुदिनत्वमहाम्॥ २.०२१.०६

इन्द्र- परमेश्वर । श्रेष्ठानि- उत्तमाः । द्रविणानि- सम्पदः । धेहि- धारय । अस्मे- अस्माकम् ।

दक्षस्य चित्तिं- समर्थप्रज्ञम् । धेहि । र्यीणां- सम्पदाम् । पोषं- पुष्टिम् । तनूनां- देहानाम् । अरिष्ट-

अहिंसाम् । वाचः । स्वाद्यानं- स्वादुताम् । अहां- दिनानाम् । सुदिनत्व- शोभनत्वं धेहि ॥६ ॥